

अपराङ्ग (अपर + ३. अङ्ग) adj. zu einem Andern gehörig VS. Prāt. 4, 168.
अपराङ्गित 1) a) füge *unbesiegbar, unüberwindlich* hinzu; von Personen N. 12, 93, 20, 28. — b) अच. ग्रन्थ. 1, 7, 19. — 2) g) N. pr. eines Schlangendamons MBh. 1, 1558. — h) N. pr. eines Sohnes des Kṛṣṇa Bhāg. P. 10, 61, 15. — i) eines Wesens im Gefolge Padmapāṇi's Wilson, Sel. Works 2, 24. — k) N. pr. eines zauberhaften Schwertes Kathās. 81, 108. 99, 37. 113, 143. — 3) a) N. pr. eines Wesens im Gefolge der Durgā Wilson, Sel. Works 2, 38. Bez. eines zehnjährigen nichtmenstruierenden Mädchens, welches bei der Durgā-Feier diese Göttin vertritt. ANNADĀKALPA im ĆKDr. u. कुमारी. — c) mit Cäsur nach der 7ten Silbe Ind. St. 8, 387. KHANDOM. 66.

अपरार्थ Sp. 289, Z. 10 lies ÇĀMĀ. zu ÇĀK. st. ÇĀK.

अपरार्थिन् füge noch hinzu: der Jmd eine Beleidigung —, ein Leid zugefügt hat. MBh. 3, 1054. Spr. 183. Kathās. 16, 115 (wo अपरार्थ्यस्मि zu lesen ist). 33, 130. 37, 134. परिहाराप^० 114, 68. अनप^० MBh. 1, 842. Davon nom. abstr. अपरार्थिता f. Kathās. 72, 271. 106, 173.

अपरात् 1) समुद्र das im Westen gelegene Meer Verz. d. Oxf. H. 238, a. 34. — 2) सापरात्तं च देवेन निर्वृतं दत्तिपापग्रम् Kathās. 120, 76. Vgl. कुट्टापरात्. — 3) न. der zukünftige Tod Verz. d. Oxf. H. 230, b, 13. ऽज्ञान ebend.

अपरात्तक 1) VARĀH. BRH. S. 5, 70. 14, 20. Verz. d. Oxf. H. 217, b, 10.
अपरात्तिका: स्त्रियः ebend.

अपरात्तिका Ind. St. 8, 312. fg. — Vgl. दत्तिपात्तिका.

अपरापरण Z. 2 lies 12, 3, 45 st. 12, 9, 7.

अपरार्क auch Titel eines Werkes: कार Verz. d. Oxf. H. 277, a, 11. Vielleicht hierher अपरार्कचन्द्रिकाग्राम् DATTAKAM. 23, 17.

अपराह्ण, **अपराह्णे** भानावस्तं प्रति याति महीधम् MBh. 3, 7216. Z. 2 lies 9, 6, 46 st. 9, 10, 5. — Vgl. महापराह्ण.

अपराह्णितन lies nachmittägig.

अपरिक्रामम् (absolut.) lies adv. st. adj.

अपरिच्छद् bedeutet an der angeführten Stelle keine Habe d. i. kein Reisezeug —, kein Gepäck habend; vgl. परिच्छद् 2). KULL. erklärt das Wort durch दरिद्र.

अपरिमिता (von अपरिमित) adv. in unzählbaren (unzählbare) Theilen (Theile) MAITRĀJ. 3, 2, 6, 26.

अपरिमितायु und **सांसर्गाति** angeblich Namen zweier Buddha Wilson, Sel. Works 2, 24; es ist aber wohl अपरिमितायूनां संगीतिः oder अपरिमितायुनामसंगीतिः zu lesen.

अपरूप (अप + रूप) adv. frei von Zorn RAGH. 9, 8.

अपरूप eine abnorme Gestalt, Missgestalt: (पदा) अक्षेयु चापरुपाणि दृश्यन्ते ABH. BR. bei WEBER, Omina 330. तस्यापरूपं ज्ञायते KĀTU. 22, 8.

अपरोक्ष adj. auch gegenwärtig DAÇAK. in BRNF. Chr. 182, 24. अपरोक्षे so v. a. in unserem Beisein P. 3, 2, 119.

अपरोक्ष्य (von अपरोक्ष). ऽपति sich von Etwas (acc.) durch Augenschein überzeugen: तदन्नमश्रुचि दृष्ट्वा तस्याश्रुचिभावमपरोक्षायामास MBh. 1, 781.

अपरोक्षानुभव oder **अपरोक्षानुभूति** Titel einer Schrift HALL 104. Der vollständige Titel lautet अपरोक्षानुभूतिसुधार्णव Verz. d. Oxf. H. 223, b, No. 544.

अपरोक्ष्य (von रूप mit अप) nom. ag. Abhalter TS. 2, 3, 2, 1.

अपर्णी 1) TS. 6, 3, 3, 4. — 2) Ursprung des Namens KUMĀRAS. 5, 28.

अपर्तु m. nicht die rechte Jahreszeit: अपर्तुां समरुद्रातवर्षम् Bhāg. P. 10, 80, 36. adj. nicht der Jahreszeit entsprechend: वर्ष 23, 15.

अपलताभवन (अप + ल^०) adj. f. ऋा keine Lauben habend KIR. 5, 10.

अपलाप das Absprechen, Lüggen, Verneinung KAP. 1, 113. 138. 148. SĀH. D. 124, 7.

अपवक्त्र (अप + व^०) n. ein best. Metrum SĀH. D. 568. ऽक् 567. — Vgl. अपवक्त्र.

1. अपवत्स (अप + व^०) adj. f. ऋा kalblos MBh. 13, 3361.

2. अपवत्स m. = अपोवत्स VARĀH. BRH. S. 53, 47. 49. 51.

अपवर्ग 1) अहापवर्गे MBh. 13, 1606. fg. उपक्रमापवर्गौ WEBER, GJOT. 83. 111. Vgl. पञ्चादपवर्ग, मासापवर्ग. — 4) RAGH. 8, 16. 23. DAÇAK. in BRNF. Chr. 181, 10. Verz. d. Oxf. H. 243, b, No. 603. ऽद्र RĀGA-TAR. 3, 44. Z. 3 zu verbessern भोगस्वर्ग^०. — Vgl. अपवर्ग्य.

अपवर्जन 2) das Ueberlassen, Abtreten, Geben: einer Tochter zur Ehe MBh. 1, 6608.

अपवर्णा (अप + वर्णा) adj. fehlerhaft in den Lauten ÇIKSHĀ 17 in Ind. St. 4, 268.

अपवर्तन Umkehr, Flucht; s. u. परिवर्त 3).

अपवर्तिका f. = नीचि Schurz Schol. zu KĀTU. ÇR. 7, 2, 20. 3, 27.

अपवाद 1) दोषप्रख्यापवादः स्यात् SĀH. D. 378. परापवाद Spr. 2373. शास्त्रापवाद RV. Prāt. 14, 30. — 2) RV. Prāt. 4, 7. 11, 35. Ind. St. 8. 222. KUMĀRAS. 2, 27. Widerlegung VEDĀNTAS. (Allah.) No. 92.

अपवारितम् adv. auf der Bühne so v. a. leise zu Jmd: भवेदपवारितम् । रक्ष्यं तु यदन्यस्य परावृत्य प्रकाश्यते SĀH. D. 423. — Vgl. अपवारितक, अपवार्य.

अपवाह Abfluss: अपवाहकतो ऽपाम् TS. 6, 6, 3, 4. Wegführung: भृगुपू-र्वमभूत्पूर्व वा ज्ञानपदं परदेशापवाहेन स्वदेशाभिस्यन्दधमनेन वा निवेशयेत् KAUTĪLIJA bei MALLIN. zu KUMĀRAS. 6, 37; vgl. अपवाहन. वसिष्ठस्यापवाहः oder वसिष्ठपवाहः N. einer Oertlichkeit an der Sarasvatī. der Ort. von wo dieser Fluss den Vasisht̄ha wegfürte um ihn dem Zorn Viç- vāmitra's zu entziehen, MBh. 9, 2357. fg. 2398. — 1) = अपवाहक Ind. St. 8, 403. — 2) MBh. 6, 352. वारवास्यापवाहाश्च st. वारवास्यापवाहाश्च ed. Bomb.

अपवाहक m. = अपवाह 1) Ind. St. 8, 403.

अपवाहन lies das Wegführen, Entfernen. füge DAÇAK. in BRNF. Chr. 181, 1 hinzu, streiche das Eingeklammerte und vgl. oben अपवाह und Spr. 3361.

अपविघ्न, कञ्चित्तातापविघ्नं ते geht es ohne Hindernisse bei dir her? MBh. 1, 6875. NĪLAK. ergänzt सन्नम्.

अपवृत्ति (von वर्त् mit अप) f. Schluss, Ende: अन्नमालापवृत्ति Verz. d. Oxf. H. 120, a, 20 (HALL in der Einl. zu VĀSĀVAD. 48). In der Stelle द्र-गलन्माल्यापवृत्ति (v. l. für ऽमाल्यापवृत्ति) PRAB. 40, 3 erklärt der Schol. das Wort durch Zurechtrücken.

अपव्याख्या (अप + व्या^०) f. eine falsche Erklärung Schol. zu KĀTS. ÇR. 16, 1, 4 (nicht gedr.).

अपव्यापार (अप + व्या^०) adj. keine Beschäftigung habend, ausser Amt